

Boh. 3852 a 4943 adm., že stpů může uložit vlastníku příslušné podmínky, jimiž lze zcela zabezpečiti, aby krásy přírodní a ráz krajinný, jakož i památky přírodní, historické a umělecké nebyly rušeny, a může pak trvati na tom, aby podmínky ty byly plněny, plnění jejich na vlastníku vymáhati, případně si i vymíniti, že neplnění jich má v zápětí, že ponechání bude zrušeno.

Nss setrval i v daném případě na tomto právním názoru. Bylo proto tuto námitknu stížnosti, založenou na opačném právním názoru, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5203.

Pozemková reforma: Je nutná účast vlastníka zabraných nemovitostí při určení nemovitostí, které mu mají k žádosti jeho býti propuštěny ze záboru podle § 11 záb. zák.?

(Nález ze dne 12. prosince 1925 č. 23.979.)

V ě c: Eugen G. v T. proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rudolf Vyšín) stran nároků podle §u 11 záb. zák.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z č á s t i o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á, z č á s t i z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 24. září 1921 oznámil stpů prostřednictvím okresního soudu v Humenném st-li zamýšlené převzetí jeho nemovitostí, a bylo oznámení to st-li, který bydlí v Rumunsku, doručeno k rukám zřízeného opatrovníka Dra Ernesta K., advokáta v Humenném. Tento opatrovník ve lhůtě § 3 náhr. zák. v podání, jež došlo stpů-u dne 14. listopadu 1921, prohlásil, že uplatňuje jako opatrovník st-le právo podle § 11 záb. zák. a činí nárok na 500 ha půdy, a doložil, že od vlastníka dosud zprávy nedostal, a že jakmile dojdou, nebo vlastník sám se dostaví, označí nemovitosti, jež reklamuje. Výměrem z 12. září 1924, vypraveným dne 20. září 1924, ustanovil stpů místní šetření o vzneseném nároku dle § 11 záb. zák. na dny 29. a 30. září 1924, a pozval k němu st-le osobně s vyzváním, aby předložil seznam zaměstnanců za účelem vyšetření otázky zaměstnanců, již mají býti mu podle § 75 odst. 3 náhr. zák. ponecháni, a seznam služebností za účelem upravení styků sousedských mezi vlastníkovými pozemky a pozemky převzatými. Pozvání to bylo mu doručeno v T. v Rumunsku dne 28. září 1924.

Nař. výměrem ze 17. října 1924 rozhodl žal. úřad o vzneseném nároku dle § 11 záb. zák., propustil st-li ze záboru 258 ha 29 a 42 m², z toho pak 157 ha 83 a 80 m² půdy zemědělské, a v důvodech svého rozhodnutí uvedl, že podáním ze 14. listopadu 1921 žádáno bylo 500 ha půdy, nemovitosti však, o jichž propuštění se žádá, udány nebyly, že se st-l k místnímu šetření, ač obeslán, nedostavil ani plnomocníka svého k němu nevyslal a že tím vzdal se práva volby pozemků, příslušejícího mu dle první věty § 11 záb. zák., a úřadu bylo zůstaveno, aby sám pozemky určil. Právo volby, nechce-li ho vlastník ztratiti, musí býti vykonáno současně s uplatněním nároku na výměru nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o zamýšleném převzetí. Propuštěné nemovitosti tvoří života schopný a k účelům hospodaření způ-

sobilý objekt. Na propuštění výměry přes 250 ha vlastník nároku nemá.

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Žal. úřad v naříkaném rozhodnutí vybral a propustil ze záboru st-lí řadu nemovitostí podle první věty § 11 záb. zák., a okolnost, že nepřihlížel k právu volby st-logy, odůvodnil jednak tím, že st-l právo volby po zákonu z t r a t i l tím, že je ve lhůtě § 3 náhr. zák. nevykonal, jednak tím, že práva volby nemovitostí se vzdal, ježto v žádosti své dle § 11 záb. zák. volby nevykonal a k místnímu šetření o žádosti té nařízenému se nedostavil. Stížnost brojí jen proti druhému z obou důvodů, namítajíc, že st-l nebyl k místnímu šetření řádně obeslán, a že nesprávnost v doručení a nemožnost k místnímu šetření se dostaviti nemohou míti za následek, že by se byl svého práva volby zřekl. Proti prvému důvodu nař. rozhodnutí, že st-l s právem svým byl po zákonu prekludován, st-l námitka vůbec neformuluje. Brání proto předpis § 18 zák. o ss, aby nss nař. rozhodnutí po této stránce přezkoumal. Ale pak, když první důvod zůstal nepopřen, a sám o sobě stačí, aby odůvodnil výrok, proč úřadu nebylo třeba přihlížeti k právu volby, není třeba zkoumati, zda i druhý důvod, o nějž žal. úřad nař. rozhodnutí opřel, jest v odporu se zákonem, nebo spočívá na řízení vadně provedeném.

Zbývá ještě otázka, zda žal. úřad, jenž byl povolán sám určiti nemovitosti, které mají býti vlastníku propuštěny ze záboru dle § 11 záb. zák., vybral vlastníku nemovitosti tak, jak stanoví § 5 náhr. zákona, zejména tak, aby hospodaření na majetku jeho nebylo nad potřebu ztíženo, a zda měl tak učiniti za účasti strany.

Stížnost vytýká, že strana slyšena nebyla. Nelze pochybovati o tom, že stpú, maje straně sám určiti nemovitosti na vrub jejího nároku dle § 11 záb. zákona, nemůže jí v zásadě odepřiti procesní součinnost při volbě pozemků a tím odejmouti jí příležitosti k obraně, že ten který přiděl měl by za následek ztížení hospodaření na propuštěném majetku, a že by ztížení takového nebylo, kdyby přiděl byl jinak proveden. Nss neshledal, že by v daném případě neúčast vlastníkova při určování nemovitostí byla vadou podstatnou, pro niž bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss, když stížnost vůbec netvrdí, že by byl výběr nemovitostí proveden v rozporu s předpisem § 5 zákona náhr., naopak nechává nepopřeným tvrzení nař. rozhodnutí, že propuštěné nemovitosti tvoří života schopný a k účelům hospodaření způsobilý objekt.

č. 5204.

Vojenské věci: * Od vydání zákona č. 76/22 jest otázku pozbytí nároku na zaopatřovací požitky vojenské osob v § 97 tohoto zákona uvedených posuzovati ve smyslu § 98 podle § 30 tohoto zákona a nikoli dle § 22 zákona č. 158/75 resp. uh. zák. čl. II z r. 1875.

(Nález ze dne 12. prosince 1925 č. 24.062.)

Věc: Jan. B. v Ž. (adv. Dr. Jindř. Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o převzetí a o zaopatřovací požitky.